

tioner og lign. Jeg forventer dog ikke, at forslagsstillerne regner med, at det skal være forældrene til plejehjemsbeboerne, der skal sidde i en sådan bestyrelse, men at det bliver plejehjembeboerne selv og måske endda pårørende. Specielt her vil jeg gerne understrege pårørende, for når vi taler om dem, der er kommet på plejehjem, så taler vi jo om de allersvageste af de ældre, og det er langtfra sikkert, at de selv vil være i stand til at varetage den funktion.

Derfor ville det være hensigtsmæssigt, hvis man åbnede op for, at man også kunne lade pårørende sidde i en sådan bestyrelse, på samme måde som vi tidligere har argumenteret for, at der også bør være en mulighed for, at pårørende til ældre har mulighed for at sidde i ældsterrådene, netop fordi de kan varetage de svageste ældres interesser, hvilket de sjældent selv er i stand til.

Men bundlinjen i alt det her, ud over at vi i Frihed 2000 støtter beslutningsforslaget med den lille korrektion, jeg har nævnt, er, at vi jo må tilbage til det, som er udgangspunktet: Hvor er det gået galt? Hvorfor er der ikke tilstrækkeligt med tilsyn på plejehjemmene i vore dage? Er det, fordi man i 1992 ophævede, at embedslægeinstitutionerne skulle føre tilsynet?

Næ, ikke nødvendigvis, for man lagde jo ansvaret et andet sted. Man lagde ansvaret hos byrådet og hos borgmesteren, og når byråd og borgmester ikke lever op til deres forpligtelser, skal vi så fra Folketingets side lovgive og finde en ny instans, der kan overtage det ansvar? Vi burde måske snarere sige til borgmestrene rundt i kommunerne: Det er jeres ansvar. Det er jeres by, det er jeres borgere, det er jer, der har en interesse i at holde øje med, at det fungerer godt i jeres kommune.

Men det er klart, at når der er nogle kommuner, hvor det ikke fungerer, når man ikke kan formå borgmesteren til at tage sig sammen, og når vi ved, at vælgerne, når der er kommunalvalg, såmænd har glemt alt om de sager, der har været igennem en 4-års periode, og så ofte genvælger borgmesteren alligevel – og det er jo kedeligt – så er det, at man når frem til, at man ikke kan blive ved med at se på, at det kører så skævt, som det gør nogle steder, og derfor må der noget lovgivning til.

Derfor er vi i Frihed 2000 indstillet på, at selv om vi helst havde set, at borgmesteren og byrådet havde det endelige ansvar, så kan der være et behov for, at vi supplerer tilsynet. Og i det her tilfælde foreslår vi så, at det er de prak-

tiserende læger, men hvis der kun kan samles flertal for, at det er embedslægerne, der kommer til det, så støtter vi gerne det.

Villy Søvnald (SF):

Tak for debatten og tak for de mange venlige ord! Det er formentlig et af de mest imødekomende afslag, der er givet i Folketinget. Man kan sige, at hvis man var helt nyt folketingsmedlem, så ville man sætte sig ned med sin lille blok og skrive, hver gang én holdt et begejstret oplæg om, hvor enig den pågældende var i forslaget – der var nogle småhjørner, men som hovedretning – for sådan en glæde ville jo med garanti ende med, at den pågældende stemte for det, men sådan er finere diplomati jo ikke altid. Men på trods af det synes jeg, at det har været en ganske udmærket debat.

Jeg vil starte med socialministeren, der erkender – og det synes jeg er det vigtige – behovet for et forstærket tilsyn. Jeg tror, at ministeren formulerede sig på denne måde: »Jeg tror, det ender med, at vi får et behov for et øget tilsyn.« Det tror jeg er rigtigt.

Det interessante i denne her proces har jo været, at alle besværgelser om, at der findes svar, der løser det her problem, som fru Karen Klint også var inde på i sin ordførertale, er der ikke meget der tyder på er sandt. Det er netop påfaldende, at vi har haft tre plejehjem i den offentlige debat. Det ene har været et kommunalt ejet plejehjem, det andet har været et udliciteret plejehjem, og det sidste har været et, som er drevet af private kredse. Der er ikke nogen sikkerhed, medmindre man etablerer en sikkerhed, så derfor er jeg meget tilfreds med ministerens udmelding om, at vi kommer tilbage til et forstærket tilsyn og behovet for det.

Jeg er også meget enig i ministerens meddelelse om, at vi skal fastholde kommunalbestyrelsen som dem, der har ansvaret. Det skal vi ikke have liggende andre steder. Men selv, da vi havde plejehjemstilsyn fra embedslægeinstitutionen, var det jo også sådan, at kommunalbestyrelsen havde ansvaret. Man kan sige, at det, man anvender embedslægeinstitutionen til, er at få nogle grundige indberetninger om, hvordan forholdene er, og derefter er det stadig væk de enkelte kommunalbestyrelser, der har ansvaret.

Ligeledes var ministeren inde på behovet for en øget demokratisering og var lidt usikker på, om det lige præcis er plejehjemsbestyrelser i den foreslåede form. Jeg synes også, det er helt